Carta abans de la matinada: 25 de novembre

written by Josep M. Boixareu Vilaplana | 28 de novembre de 2023
Amigues, amics,

No sóc precisament un fan de Pedro Sánchez però reconec que m'ha agradat l'actitud que ha pres respecte la intenció de reconèixer l'Estat de Palestina i entenc que aquesta postura no l'ha presa precipitadament ni de cara a la galeria. De cara a la galeria no pot ser perquè la galeria em sembla que està dividida com en tantes coses. Pedro Sánchez ha fet aquestes manifestacions després d'haver trepitjat el terreny en conflicte i d'haver conversat amb Netanyahu i Mahmud Habbas. Alguna cosa en deu haver deduït. El PP ja ha reaccionat, amb la boca petita, qualificant la intenció de reconèixer l'Estat Palestí no sé si de precipitada o d'imprudent. En tot cas no ha gosat de posar-hi la ràbia com ha fet en l'amnistia o en qualsevol de les coses que ha fet Pedro Sánchez des que Feijóo va perdre l'intent d'investidura. Evidentment, darrere de tot hi ha el seu anticatalanisme. Tot el que faci d'ara endavant Sánchez serà mal fet per culpa dels independentistes catalans.

La primera reunió que tindrà lloc a Suïssa entre el PSOE i Junts com a fruit dels acords de la reunió de Puigdemont i Turull amb els representants del PSOE Santos Cerdán i aquella senyora que posava cara de mala bilis –havia ressonat la seva veu al Parlament Europeu en contra de tot el que fes olor d'independentisme. També hi havia un senyor a l'esquerra de la tan vista imatge de la dita reunió del qui enlloc no se'n deia res però suposo que era un "verificador" que no sé si serà el definitiu o no. Bé, allà on volia anar era la circumstància que aquesta primera reunió, que com totes les primeres serà per dissenyar l'agenda, se celebri a Suïssa. Al meu entendre no és perquè sigui el país més neutral d'Europa sinó perquè

allí hi viu exiliada la secretaria general d'ERC i, si és així, la dita reunió podria anar més enllà de l'agenda PSOE-Junts. Tant de bo no m'equivoqui, però hi veig una pre-reunió entre Junts i ERC amb la intenció que d'una vegada facin un front comú de cara el PSOE o del govern del PSOE. No em faig gaire il·lusions però també visc d'il·lusions, de tan tip com estic de veure'ls barallar-se i anar cadascú pel seu compte negociant coses tan importants com les que ara s'han de negociar.

I esperem que la negociació, que no diàleg, vagi seriosament. El primer acord hauria de ser aquest, amnistia entre ERC i Junts; si s'hi volen afegir les CUP benvingudes seran, crec jo. Que el seny s'imposi i que aquestes dues o tres parts s'adonin de la diferència de forces que tindrien anant junts o separats.

Aquesta gran força la necessitem. Només cal adonar-se com ara mateix està pressionant la repressió amb la judicatura neofranquista al darrere. Ahir mateix la fiscalia de l'Audiència Nacional demanava 27 anys de presó per als CDR acusant-los de terrorisme. Hi ha també un jutge, Manuel García-Castellón, el mateix que en el cas del Tsunami Democràtic, que també veu indicis de terrorisme en el cas de la concentració a l'aeroport del Prat, perquè hi vincula la mort d'un ciutadà francès per un atac de cor, essent aquest una persona que patia una cardiopatia crònica i que ja havia sofert altres infarts. Jo em pregunto, qui són els terroristes, els CDR o els jutges? Basat en muntatges de la Guàrdia Civil, que suposadament els havia trobat material per fabricar "bombes" (lleixiu, sofre i altres productes d'adroguer), aquest jutge que va ser retornat de l'estranger on havia anat perquè estava acusat de prevaricació, ha muntat la trama del terrorisme. Ara, tota aquesta colla de jutges i magistrats de pega, amb el suport de las *fuerzas del "orden*", tenen presses abans no s'aprovi la llei d'Amnistia que el PP ja ha pres les seves precaucions al Senat, on té majoria,

perquè s'endarrereixi al màxim possible, que podria ser fins al març o abril del 2024 quan la llei tornaria al Congrés i seria aprovada, si Sánchez continua mantenint la confiança a la cambra baixa dels partits independentistes. Una vegada més es demostra la inutilitat del Senat que segueix sent la residència de les patums passades de moda. Això sí, la despesa que representa el seu funcionament és infinitament més quantiosa que els "dispendis" que s'atribueixen als jutjats pel Tribunal de Cuentas, arran del 9-N i de l'1-O.

I, Europa? Recordo de fa molts anys, podrien córrer els anys setanta del segle passat (naturalment), en una reunió que vaig tenir a París jo mantenia el meu europeisme militant i un francès il·lustrat em va dir: *le Marché Commun n'est pas la joie*. I tenia raó. Quin cas ha fet la Unió Europea als moviments democràtics dels independentistes? Quan ens van estomacar el 1r d'octubre del 2017, l'única que es va moure va ser la cancellera alemanya Angela Merkel amb una trucada a Mariano Rajoy: "No ens agrada el que estem veient a Barcelona" i els "piolins" van tornar als vaixells i casernes. Però la UE com a tal res de res. Deuen pensar que el Tribunal Europeu dels Drets Humans ja se n'ocuparà quan li toqui. Potser alguns ja no hi serem. De tota manera una amnistia com cal podria fer que molts casos ja no haguessin d'arribar al TEDH. I quan algun organisme de la UE li ha recordat a l'Estat espanyol que havia de renovar el Consell General del Poder Judicial no li han fet ni cas perquè la dreta hi té majoria. Recordem que el més gran perill d'aquest Estat en descomposició és l'extrema dreta que s'ajunta amb la dreta sempre que a totes dues els convé.

Ah! Amb tots aquests afers que estan en marxa no oblidem que el gran objectiu dels independentistes és l'autodeterminació. Que l'amnistia, ni el finançament, ni les rodalies no serveixin de cortina de fum per emmascarar aquest objectiu. Ni que ningú es pensi que amb aquests pedaços ens taparan la boca. Amb la independència ho aconseguiríem TOT.

– No oblido que avui (dia que escric aquesta carta abans de la matinada) és el dia Contra la Violència Contra les Dones i que els homes també ens hi hem d'implicar. La igualtat entre homes i dones és una qüestió de drets humans.

Vostre,